

CORPUS ANGE- LICUM,

SEU

DE CORPORIBUS ANGELO-
RUM ASSUMPTITIIS
DISPUTATIO;

Quam

AUXILIO ALTISSIMI,

Et censente Facult. Phil. in Academia
Aboënsi Ampliff: & celeberrimâ,

SUB UMBONE

Viri Adm. Reverendi & Excellentissimi,

M. PETRI LAURBECCHII,

Haëtenus Poëfios, jam verò S.S. Theol.
Professoris Ordinarii designati meritiff. Promo-
toris & Præceptoris submisfe colendi,

PRO GRADU MAGISTERII,

Candido doctorum examini modestè defert

GEORGIUS G. Rühl/ Tawastensis

In Audit. Max. addiem, si DEO videbitur,

25. Maji, Anni MDCCLXXXVIII.

~~~~~
ABOÆ, Impr. apud JOH. WALLIUM, A.T.

Mons. Waccenig

SERENISS: REGIÆ. MAJESTATIS

UIRO FIDELISSIMO,

Magnis ad tot Monarchas & Principes
legationibus haftenus inclyto, & jam

AULÆ CANCELLARIO,

Tam Profapiâ quàm Generoso Animo

Illustrissimo Baroni ac Domino,

DN. NICOLAO

GREENSTADT /

Domino de Jafola / Sâârstad / &c.

Domino, Mecænati & Patrono meo
gratiosissimo,

SALUTEM, PROSPERITATEM, ANNOS!

AD GREENSTADT /
mi Patrone,

Ad preces meas q̃ prone,
Adsis fronte jam serenâ,

His quæ fatur ipsa vena!

Ecce! servus, Ecce Vilis,

Stirpe parvus & exilis

Ad

Ad pedum pergo tuorum
Limen. O Pater bonorum.
Sed stupent Vox atque sensus,
Redditurque lumen densum,
Audeamne confidenter
Aggredi vel hæsitanter.
Non tamen, Vir Magne, mente
Temnas parva, sed clementer
Perlegas, quæ nostra Musa
Fatur inque Rythmos fusa!
Parva namque sæpe grata
Magnis atque commendata
Assolent ea esse thura,
Quæ devota suntque pura.

ENDEZDVE *mi Patrone,*
Ad preces measque prone,
Es Columna factus Auro,
Pretiosior sed Auro
Es Regique & esque nostro
Regno; sed magisque rostro
Aulis in peramplis fatus,
Cum fuisses ut legatus.
Nunc tuos pedes advolvor,
O Patrone, perque solvor
In preces tremendo totus,
Quod eram tî neque notus;

Hæc

Hæc graveris mente blandâ
Intpexisse, quæque fanda
Sunt libello, Carmen atque
Insequens sic affonansque !

*Splendida quod videat tua, Magne Vir , atria
charta ,*

*Ausit in augustas illa quod ire domos;
Hoc tua, nota mihi, fecit sapientia, Virtus,
Nobilis hoc meruit gratia, amansq; favor,
Tum mihi, tu in cunctis Boreum manifesta per
orbem,*

*Quis minor est cunctis mens calamusque
bonis.*

*Sed quia sic nimio fuerim temerarius ausu,
Magnificas mihi sit mens quod adire domos:
Dicis: nonne iatus me scis attingere Regis?*

*Rebus & hic Regni me gravibusq; premi?
Palles, admirare, meum quærisq; libellum:
Unde Venis? pulsas cur peregrine fores?*

*Dices: me vocat Aboicis tua splendida virtus
Oris, Patronum quærito teq; meum.*

*Misit ab exilio sua Naso Carmina Romam,
Misit ad intonsi candida templa Dei.*

*Splendida sic humilis revidere palatia tento:
Da placidam Servo, Magne Patrone, manum!*

GENESENSE tuum venera-
tur nomen in Arcto

Gens Charitum, Sveonum Regis & aula colit.
Nec tua Belgæ tacet, nec Teuto facta, nec Anglus;
Gallia virtutis nescia necq; tuæ.

Dissita nam tacito te murmure Regna celebrant
Aurea cui nomen jure Columna datum.
Tu Columen Regni, placido me conspice
vultu,

Vilia devotæ thuraq; mentis habe!
Nam majora lubens tibi me debere fatebor,
Quæ minor est sortis portio parva mee.
Interea dignare tuo, Patrone, favore
Carmina, submissâ mente dicata tibi!
Vive tibi, Regi, Regno, mihi vive superstes!
Nestoris attingas tempora! Vive! Vale!

Quod precatur

Generosissimæ Tuæ Excellentiae

Servus humilimus.

GEORGIUS Rühl Tavast. Finl.

*Reverendissimo in CHRISTO Patri
ac Domino,*

DN. PETRO Bång/

Dicecesios Wiburgensis Episcopo, &
Consistorii ejusdem Præsidi eminentis-
simo gravissimoque, S. S. Theologiæ
jam per complures Annos & magnis in
Ecclesiam Dei meritis Doctori longe
celeberrimo, Mecænati, Patrono &
Promotori submissè reverenterq̃
colendo.

VITAM & FELICITATEM!

Θ ἐκάνο καλον̄, πᾱσιν νόμ̄ Θ ὅςτι
παλαιοῖς,
Αἰδεσιμώτατ' ἄνερ, σεμνὲ συ-
νήγορέ μχ.

Τὰς σπυδαῖς, ὀλίγας τι γραφὰς, μελετήματα
δέναι

Τοῖς ἀνδράσι σοφοῖς ἡ δὲ θείῃται ἀκροῖς.

Τένεκα ἡ σελίδας ταύτας ἡ γραμμὰς πέμπω,
'Οἷς γραφθένθ' εὐρεῖς σώματα πνευματικά,
σώματα

Σώματα πρὸς ληφθέντα πῶς ἂν Ἀγγέλλῃς ἀσάρκε
 Ἐκ δὲ λῃς μικρὸν δῶρον ἐκείνο λάβε.
 Μείζονα μὴ δύναμαί σοι νῦν δωρήματα δύναι,
 Μικρότερόν ἐυδοκιμοῖ ταῦτα, συνήγορέ, σοι.
 Ἔργα νέων, βέλαι δὲ μέσων, εὐκῆ τε γιρόνων
 Ἄξιον ὅσι τίνῃ ῥηθεὶ ἐκείνο σφῆ.
 Οὕτω καὶ ταύτην βραχέως διέγραψα μάθησιν.
 Πράγματα καὶ ἀπλῶ τῇδε δέδωκα πόνῳ,
 Οἷμασιν αὐτὰ ἐλευθερίοις διαγνώθῃ, σεβαστὲ
 Πρεσβυτερ, ἐν τε πόλλ' ἡράματα πάντα λάβε.

GRATUS CLIENS.

Quanto, Reverendissime Pater, pro-
 sequeris amore, Quanto digneris fa-
 vore omnes melioris frugis juvenes, imprimis
 autem illos modestos, qui didicerunt, quâ ra-
 tione morum præcepta cum sapientiæ studio
 sint conjungenda; quid honorare Parentes;
 quo obsequio & quâ veneratione Patroni &
 Promotores colendi; id vel me tacente res
 ipsa loquitur. Et quamvis Reverendissi-
 mæ Tuæ Dignitatis Clientum minimo
 mihi

Mihi non fuit hactenus facultas, præsen-
tem suspicere, & venerari tantam tot benefi-
ciis erga singulos declaratam benevolentiam:
Audiui tamen sæpius Vocem Reverendiss:
Tuæ Dignitatis ad hæc usque loca perso-
nantem, quæ paterno prorsus affectu in hunc
modum locuta est: Etiam Juvenes, qui
Academicis studiis sedulam dant ope-
ram, nostra ope sunt adjuvandi. Au-
divi, inquam, & re ipsâ expertus sum, quâ
ratione Reverendissima Tua Dignitas
favoris sui radios in singulos quosque pro-
bos diffundit. Cujus rei ut ut impar &
indignus ego sum testis; hoc tamen sem-
per grata mente fatebor, Reverendiss: T. Di-
gnitatem plurimum in studiorum meo-
rum subsidium contribuisse; ita plane, ut cum
omnibus iis, qui insignem Reverendissi-
mæ Tuæ Dignitatis curam, circa Ec-
clesiæ Dei propagationem, & per legitimos di-
gnoq; meritos ministros administrationem, æ-
stimare didicerunt, omnibus votis optem,
Reverendiss: T: Dignitatem Ecclesiæ Dei
mihique & omnibus, qui tam benigno Patro-
no indigent, in his terris quam diutissime su-
perstitent.

perstitem conservari; & tunc credam, felicem esse diocesim Wiburghensem, felices Ecclesias & Verbi Præcones, felices docentes & discipulos, imo felices omnes Sacro studio addictos juvenes, quod de tam benigno Patrono, vel verius (si amorem exprimam) tam jucundo Patre, gloriari possent. Vale, Reverendissime Pater, & studia mea in posterum ope, ut soles, paterna promove: cujus beneficii memor, quoad vixero, manebo,

Reverendissimæ Tuæ Dignitatis

Clientum.

**Fide certissimus & obsequiis,
humilimus**

GEORGIUS Kuhl.

Nobilissimo pariter ac Amplissimo

DN. DANIELI

GYZENSTORPE/

Domino de Ingoisberg/ Hemesfors &
Karfwati/ &c.

In Finningia, Carelia, Ingermanniaq; Dicastre-
rio Regio, quod, Aboæ est, Assessori ut jã prima-
rio, ita longe gravissimo æquissimoq;,
Mecænati colendo:

Salutem & prospera fata!

*Quod, Nobilissime Assessor, fami-
liam Vestram longe amplissimã,
& tot in patriam meritis inely-
tam, tam audacter compellare,
paginasq; hæc vilissimas nomi-
nibus Cellissimi Aulae Regiae Cancellarii, fratris
tui, nec non nobilissimae Tuæ Dignitatis inscribe-
re jussineam, in causa præprimis fuit singularis
illa & plane filialis reverentia, quã affinem
Vestr. dignitatum, in hac Academia inter ce-
teros Professore celeberrimum, præceptorem
& Promotorem meum ut singularem, ita sem-
per parentis loco honoratissimum, suspicio. Il-
le namq; tot beneficiis in promovendis meis
studiis, sibi me adeo obstrinxit, ut non solum
Plurimum Reverendæ Dignitatis ejus tu-
tela & fidei me totum committerem, sed &
ulterius*

ulterius in Clientelam totius familia, inque
favorem & Patrocinium Vest. Nobil: Digni-
tatum memet insinuaarem. Sed nec tam re-
motis hic opus habeo causis, si praesertim mihi
sit res cum Nobil. Tuâ Dignitate, cujus &
Pietatem, & eruditionem, & sincerum animum,
perspecta habeo: siquidem mihi, ut ut indi-
gno, Volentibus tamen ita fatis, discursi-
bus Nobil: Tuæ Dignitatis longe doctissimis
erudiri & informari non semel contigit, quos
non solum castam Pietatem, sed & omnium
tam divinarum ac humanarum rerum solida
dam spirare sapientiam, summâ cum admi-
ratione intellexi. Quippe cum diurnum tem-
pus sancta Juridicorum pervolvendo civili-
bus, iug; gravissimis curis & negotiis impen-
dis; sub aurora & noctis umbra quosvis or-
thodoxos Theologos, nec non doctissimos Philo-
sophos mente manuq; volutas, intermiscendo
his semper pietatis exercitia. Faxit, Deus ut
plures Nobil: Tuæ Dignitatis similes essent!
tum non solum justitia, Pietas, & omnium re-
rum Sapientia, se invicem exosculatura, sed &
Respublicæ felices essent futura. Vale, Vir ve-
re Nobilissime! & munus hoc chartaceum be-
nigna manu accipe, meq; ut hactenus, ita in
posterum favore Tuo complectere! qui sum

Nobil: Tuæ Dignitatis

Obsequis officiosissimus
G. Rühl.

Viro simul Spectatissimo Prudentissimoq;

DN. PETRO Lorfwoſi/

Officinæ Ferrariæ, quæ in Nylan-
dia & Swartâ est, Directori accuratissimo,
Nutritio meo ut optimo & maxime libera-
li, ita quovis officii genere æta-
têm prosequendo.

Nec Tuam Spectatissimam Digni-
tatem, Nutritie honoratissime,
præterire possum, quo minus aliquali
recompensâ gratitudinem meam pro tot mihi
præstitis beneficiis declarem; fateor, multa sunt
quæ mihi contulisti bona, ita ut tantam bene-
volentiam, nec verbis digne deprædicare, multò
minus re ipsâ compensare possim. Nihilominus
tamen, cum Spectatiss. Tuæ Dignitati
fides, sinceritas & officia mea hæcenus cæ-
perunt esse commendata, spero etiamnum fo-
re, ut animi mei ad quæcunq; obsequia prom-
ptitudo solitum istum favorem & gratiam ad-
huc mereatur. Deus conservet Spectat:
Tuam Dignitatem, in honestissimæ fami-
liæ Tuæ Præsidium, solatium & Decus! quod
toto vobis pectore

Spectat: Tuæ Dignitatis

Officiosissimus

G. Kuhl.

VIRO - JUVENI

Ingenio & Eruditione insigniter conspicuo

DN. GEORGIO R332/

TAW. FINL.

Philosophiæ Candidato dignissimo,
pro summis in Philosophia honoribus
ritè obtinendis publicè dispu-
tanti :

alve Pieridum proles KIRL de Ge-
ORGI;

Nunc tibi *Castalides* munera ferre
parant;

Munera quæ meruit labor indefessus & inde
Nati profectus in studiis celebres.

Hactenus assiduum te vidit culta *Tbalia*
Cultorem, celsis collibus Aoniis:

Ergo jubet *Charitis* mox tempora cingere
lauro;

Quæ decet eximios *Palladiæ* arte viros.
Suscipias voveo felici fidere laurum,
Et pergas patrio commoda ferre solo!

*Felicem studiorum cursum
ex animo gratula-
batur*

JACOB. FLACHSENIUS,

Viro-Juveni, qua *solidam eruditionem*, qua
modestiam, & *pietatem* conspicuo,

DN. GEORGIO Ruhl!

Philosophiæ Candidato probatissimo,
amico meo in DOMINO JESU dilecto,
Disputationem suam, quod ajunt, Gra-
dualem, *de Assumptis Angelorum Cor-*
poribus evulganti :

Angelus aërios penetrando volumi-
mine campos,

De cœlo nobis nuncia sancta vehens,
Nunc celer apparet stellata in veste mi-
nister, (gerit.

Penniger intonsa aut nunc puer ora
Corporeæ molis tamen iste est spiritus
expers,

Quem non ossa premunt, nec caro
crassa gravat.

Hæc *meus* exponit Ruhl fat dictamine
docto,

Cui decus accedit grande magisterii.

Animo quam verborum apparatu
prolixior

ANDR. WANOCHIUS,
Phil. Pract. & Hist. Prof. Ord.

Ad

*Virum - Juvenem ingenii & eruditio-
nis laude commendatissimum,*

DN. GEORGIUM R3392/
Philosophiæ Candidatum dignissimum,
amicum maximopere dilectum, cum
de argumento non vulgari so-
lenter disputaret,

Festina sed amica gratulatio:

Sic tua Musa petit portum, dum vela se-
cundi

Intendunt zephyri, gratusq; favonij adflat.
Læteris merito superatis pectore multis
Adversis firmo, contingens sidere metam
Fausto, quam sequier melior natura jubebat.
En devicta jacent tot monstra marina, dolores,
Otia, Paupertas, furor, æstus, turbo, procellæ,
Quæ studiis crebro ponunt obstacula sacris.
De quibus insignem Temet retulisse Triumphū
Ubere testatur signo quod prodix Amice.
Egregium Specimen, depromptum divite fonte
Ingenii docti. Sunt præmia præsto laboris;
Laurea cum cyclo quem præbet clarus Apollo,
Quæ tibi sincere gratatur nostra Thalia.

DAVID LUND.

Poet. Prof. Ord.

*Viro-Juveni Eruditionis gloriâ, morumq; de-
centiâ Conspicuo & Pereximio,*

DN. GEORGIO G. R3352/
Philosophiæ Candidato dignissimo,
Affini & amico sincerè jugiterque co-
lendo, pro Laureâ Magisterii de Corpo-
ribus Angelicis ingeniosè disse-
renti,

Subitaria *αεροφάνης* Votiva:

Discutiendo refers, volucres cum corpore
mentes

Quid sint? Quid præstet Nuncius aë-
ripes?

Ingenio Angelicum quod monstras Corpus
acuto

Amplius hinc maneat Te capiatq; decus.

Hæc igitur peragas sic felix tempora vite,

Quò velis inflet aura secunda tuis!

Aliger & servet Te inter discrimina mundi,

Ut tandem comites Ignea castra habeas!

Quam animo verbis prolixiore

L. Mq; dedit

ELIAS WOIVALENIUS,

Sch. Cath. Ab. Con-Rector.

SUSPI-

SUSPIRIUM RYTHMO TROCHAICO.

*Ductor alme Sancte flatus,
Cuncta qui superna fatus,
Me regas, sic verba vera
Proferam & pie severa!*

THESIS. I.

NE quis me Cælum terrâ
miscere, & subtilissimos i-
stos spiritus, longê subti-
lissimi Dei fulgentes mi-
nistros, purissimas men-
tes, velocissimas animas, & per profun-
das montium vastitates sine mora per-
volantes Dei nuncios Angelos, vel ali-
os quosve a rectitudine lapsos Spiritus,
crassos, corporeos & materiales asse-
rere existimet; sciat, me per hoc *Angeli-
cum Corpus quod dico, non* (1) *in Pythagorico-
rum & Platoniorum descendere castra*; qui
primum commenti videntur, *Angelos
non prorsus esse immateriales & spiritua-
les, sed materiales & corporeas naturas: im-*

A

primis

primis autem *Platonici* Dæmonibus suis
 attribuerunt corpora ætherea & ele-
 mentaria, vel aquea vel aëra vel ignea.
 unde *Apulejus* de Deo Socratis: *Dæmo-
 nes*, inquit, *sunt genere animalia, ingenio ra-
 tionabilia, animo passiva, corpore aërea, tem-
 pore aeterna. multò minus* (2) *approbare di-
 stinctionem illam Veterum Philosophorum,*
 qui animalia rationalia in Deos, *Dæmo-
 nes*, & homines dividebant: *Diis* corpora
 cælestia, *Dæmonibus* aërea, hominibus au-
 tem terrestria tribuentes, prout, referen-
 te Francisco Swaretz, meminit Augu-
 stinus lib. 8. de Civit. c. 4. Nec (3) *idem*
Cornu cum iis inflare, qui Angelos quos-
 dam Spirituales, utpote bonos, quosdam
 verò, imprimis Dæmones & malos an-
 gelos, Corporeos esse putabant, in quam
 sententiam Swaretz dicit inclinare Doct.
 Pontificium *Cajetanum*, *August. Nipsum*,
Eugubinum aliosque, & eandem prolixè
 refutat. Non (4) *Judæorum Veterum* com-
 mendare placita, qui, ut Doct. *Calv. Lu-
 dov. de Dieu* ad Psalm. 68. v. 18. de illis
 scribit, *videntur consentiente scriptura sensis-*
se,

se, Angelos ita esse Spiritus, ut non tantum sint immateriati, sed constant ignea materia. Quod expressius de illis asserit Rabbi Menasse Ben Israel problem. 22. de Creatione, de Angelis malis, (quos damni vel mortis vocat) è libro Zoar Veteres judæos statuisse, alios esse spiritus aeris, alios ignis, seu compositos ex subtilibus corporibus elementaribus. Non (5) hæreses *Muhamedanorum, Messalianorum & Arminianorum* vel primis labiis libare: quorum illi Dæmones vel ex igne elementari, pestilenti ac depurato, vel ex aëre constare nugantur; isti Diabolos crassos & corporeos credunt, ut id refert Danæus in librum August. de Hæresibus ad cap. 57. *bi* vero *Scepticos* agunt, ut *Simon Episcopus*, qui lib. V. instit. Theol. cap. 2. inquit: *Difficile esse asserere, qualis sit Angelorum spiritualitas, num cum corporalitate conjuncta, nec ne?* item alibi, *An Cherubini nihil aliud quam puri spiritus sint, incertum est.* Non (6) in *Antiquorum patrum* (quos in magna copia *Celeb. Theologus, Doctor*

Qvenstett allegat) *jurasse Verba*, quorum alii Angelos ex corpore & Spiritu constare existimabant; alii illis, non quidem Carnea & crassa, sed subtrilia, cælestia formosa, vel ignea vel aerea corpora tribuebant; alii demum, ut *Tertullianus*, Angelos corpora sibi *hypostaticè* univisse, asseriebant. Non (7) vel *Conradi Vorstii* (cui plus quam verisimile videbatur, Angelos esse corpora, ut id ipse dictis verbis in Exeg. Apolog. de le testatur) vel *Hugonis Grotii* protervè audacem animum laudare, qui Annot. in V. Test. ad Ps. 104. vers. 4. apertè Angelos Corporeos facit: *sunt enim*, inquit, *Angelorum alii aerei, alii ignei, qui tam boni quam mali dicuntur Seraphim* (forte ob hanc & alios ejusmodi gravissimos errores *Celeb. quidam* & ὁ ἑκδοξότατος Theologus pio Zelo commotus, eum *hominem nullarum partium*, appellat) pergit *Grotius*, *esse Angelis Corpora, sed subtilissima, non Pythagoræ solum & Platonis Schola sensit, sed & Judei veteres & veteres Christiani. Intelligentiarum ab omni materia secretarum fa-*
ber

ber Aristoteles est, quem nimis πρὸς τὰς in rebus Theologicis multi sequuntur. Sed (8) me solum intelligere ejusmodi Corpora, quæ Angeli sibi aliunde assumunt, vel ex atomis novum Corpus formando & figurando, vel etiam cadavera mortuorum movendo inq; iis sese spectandos sistendo, ut prolixius infra dicendum.

THESIS II.

Aliàs constat, Angelos ob triplicem præcipuè usum assumere Corpora, & quidem (α) propter solam operationem. Sic Diabolus in Paradiso assumpsit Corpus serpentis, ut in & per illud operari, primos nostros parentes fallere, eosque ad peccandum pellicere posset. Communis namque celeberrimorum est, tam Theologorum quam Philologorum, sententia, serpentem hunc fuisse, non apparentem & imaginarium, ita ut Diabolus se in serpentem mutaret, ejusq; figuram sibi induerit; sed Verum, naturalem & a Demone corporaliter obsessum. Ita etiam Angelus Dei locutus est per linguam asinæ Bileami; quò pa-

iter omnes illæ obfessiones Corporales referendæ, quibus malignus spiritus, omnibus a mundi exordio feculis, tot hominum Corpora inhabitavit, torfit, excruciauit, nomen divinum per ea prophanavit, & adhucdum, proh dolor hæc ferè quotidiana est inter omnes gentes miera & calamitas. (β)

Propter solam sui Manifestationem, (3) Propter manifestationem & operationem simul: quorum exempla, tam in sacris quàm prophanis scriptis, sunt frequentissima. Et de his duobus posterioribus assumptionis modis, deq; iis Corporibus, quæ ita assumuntur, nobis jam est sermo.

THESIS III.

Priusquam autem definiam, qvalia & quâ ex materiâ sint hæc corpora, dispiendum est primū, An Angeli ea unquā assumant? siquidem non defuerunt, qui ut R. Moses Maimonides, citante Ofiandro, dixerunt, omnia quæ in scripturis de apparitionibus Angelorum leguntur, contigisse in visione Prophetiæ, hoc est, secundum imaginationem, somnium, vel

vel per lufum oculorum: Quæ tamen opinio facili curâ refelitur, fi modò attendatur ad proprietatem imaginariæ vifionis, quæ eft in folâ imaginatione videntis, nec promifcuè cuivis, multò minus pluribus fimul & femel, eâdem repræfentatione fieri poteft. Jam vero S. fcriptura introducit plerumq; Angelos ita apparentes, ut communiter ab omnibus videantur. Sicut Angeli apparentes Abrahæ vifi funt ab eo, & tota familia ejus, & â Loth, & â civibus Sodomorum. Similiter Angelus, qui apparuit Tobia, ab omnibus tot dierum fpatio videbatur. Ex quo manifefturn fit, hujusmodi contigiffe fecundum corpoream vifionem, quâ videtur id quod pofitum eft extra videntem: unde ab omnibus videri poteft. Tali autem vifione non nifi corpus videtur. Porro, præfuppono hic tanquam veriffimum, *Angelos eſſe puræ ſpiritualis naturæ, omnis materiæ expertes, & per confequens infenſibiles*: hinc ergo, cum *Tangere vel tangi niſi Corpus nulla poteſt res,*

Utrò sequitur, quod saltem ad tempus se corporibus velarint & in iisdem hominibus apparuerint, ut hîc taceam, quòd per corpora ista veras & reales actiones corporeas ediderint.

THESIS IV.

Hoc etiam in notitiam Gentilium venire potuit, quibus multæ ejusmodi apparitiones factæ sunt, quas singulas, tam ex Veterum quàm recentiorum scriptis, hic percurrere prolixum immensiq; laboris esset, & à nostrâ brevitate plane alienum. Ne verò quis existimet, nos historiarum prorsus & experientiæ destituisse testimoniis, quasdam fide dignas relationes, ex Historiâ Ecclesiasticâ hîc subnectere placet. Constantinopoli, sub Imperatore Arcadio, circa Annum nativitatis Christi 407 accidit: Seditiosus quidam nomine Gainus (Harnaccio Cajanus) cum non fieret voti compos de peculiari Ecclesiâ sectæ Arrianæ instaurandâ, Gothorum auxilio loca Constantinopoli vicina ferro incendioque pervastabat, quin

qvin & ipsi urbi ignes inferre, regiam-
 que Arcadii incendere conabatur, ita
 planè, ut noctu barbarorum turbâ im-
 missâ palatium succendi præciperet.
 Quo quidem tempore satis constabat
 (verba sunt Sozom. & Niceph.) quàm
 illa civitas Deo curæ esset. Nam *mul-
 titudo Angelorum*, qui speciem hominum
 armatorum, *corpora immani magnitudine
 habentium*, præ se ferebant, omnibus il-
 lis, qui infidias vastando palatio para-
 verant, visa fuit: Quos barbari ingen-
 tem revera exercitum & strenuum ef-
 se suspicati, obstupefacti sunt, indeque
 se subdixerunt. Quod postquam Gai-
 no nunciatum fuit, incredibile videba-
 tur. Nocte igitur sequenti & post etiam
 non semel alios misit. Ubi verò sæpi-
 us ei eadem relata sunt, tandem ipse,
 cum ingenti manu illò profectus peri-
 culum facere voluit. Et cum pro
 certo intelligeret, militum multitudi-
 nem esse, re infectâ turpem capessiebat
 fugam. Socrat. lib. 6. cap. 6. Sozom.
 l. 8. cap. 4. Niceph. l. 13. c. 4. & 5. pari
 ratione

ratione cum Locrenses adversus Crotoniatas dimicarent, in Locrensi acie perspecti sunt in candidissimis equis duo juvenes alios in prælio antecedere, partâ autem victoriâ nusquam postea visi, Campofulgos. lib. I. cap. 6. Sed quis omnes apparitionum historias percensere sibi præsumat? sufficiat nobis unico vel altero exemplo probasse, Angelos sibi verè corpora, & quidem, ut audivimus, immania assumpsisse, inque iis sese hominibus manifestasse.

THESIS V.

Totus iste apparatus *Doct. Joh. Adam. Osiandri in libro de Magia, Bodini per integrum tractatum de Demonomania,* ad hanc sententiam firmandam inservit, qui per plurimos & ferè innumerabilibus experientiæ testimoniis, congressum diaboli cum hominibus rarò imaginarium, sæpius autem verum & per Corporea membra factum fuisse, evincunt. Hinc est, quòd quidam eorum *Hyphialta s. Succubi,* quidam *Ephialta s. incubi* dicantur. Audiamus *D. Osiandrum*

drum, qui in prænominato tractatu pag. 158. sic differit & concludit : *Quod verus sit quandoq; Congressus iste, probamus (a) quia non est ultra potestatem Diaboli exprimere in Corpore assumpto, quæ aliàs hominibus competunt; potest enim ille formare sibi corpus quoddam & ad similitudinem illius facere palpabile, potest illud assumere, sibi appropriare tanquam formæ assistenti, & illud regere ut Nauta Navem, potest illud vegetare, movere, calefacere, per illud operari, loqui, amplecti, hoc illove situ se præsentare, stando, sedendo, cubando, sexum imitando, membra virilia vel muliebria exprimendo, sociare sese vel viris vel feminis, mulieres sibi subicere, viris se substernere, emissionem seminis imitari, aliunde adductum vel abrep- tum ejaculari. (b) Quia Experientia testatur, ita sese fœdasse Magos & Sagas. Sic tempore Concilii Constantiensis, in incredibili meretricum se prostituentium multitudine; & Demon succubus specie formosæ mulieris sive virginis adfuit, multumq; pecunia ex congressu meritus est, & viatori ostendit, posteaq; evanuit. Quæ & similia exempla in magnâ copiâ recensent*

censent Niderus, Wierus, Bodinus aliq; (γ)

Quia in propatulo sunt Confessiones variarum sagarum, etiam cum in bono statu sunt, sub iudice inquisitore, cessante omni Phantasticâ somniatione, quæ deponunt verè se aliquando cum sathanâ, sub formâ viri ipsis apparente, rem habuisse; circumstantias materiales, seminis rationem & modum recensent, qualia non nisi è realibus factis desumi solent. Interdum in agris & sylvis se retegunt, ac clarâ Die cum Demone coeunt, imo interdum à Viris Diabolis hærentes deprehense, & gladiis cæse sunt. Hæc ferè in hunc modum D. Osiander.

THESIS VI.

Præterquam quod de Angelis bonis sacra pagina ubiq; locorum testatur, eos sese hominibus in visibili & corporeâ formâ manifestasse, nec non tot exemplis 70 factum rei verissimum fit; etiam ipsam possibilitatem, modū rei in fieri sive fiendo, & materiâ ex quâ, vel sola sana ratio nobis ita demonstrat: Quod non fit per creationem vel generationem, sed solum atomorū dispersarum congregationem,

Id

id Angelis impossibile non est: Atqui Assumptio Corporum ab Angelis, non fit *corpora nova creando, vel eadem generando* (qvæ quidem illis sunt *ἐκ τῶν ἀδυνάτων*) sed tantum *atomos dispersas congregando, condensando, & ad formam Corporis alicujus naturalis accommodando*; Ergo id Angelis impossibile non est, Corpora scilicet assumere, assumpta ad normam corporis humani, vel alterius alicujus animalis, formare & figurare, inq; illis apparere & operari.

THESIS VII.

Præcedens ratiocinium ulterius sic declaratur: *Create ex nihilo est Solius Dei, atque sic sub objectum potentie Angelicæ non cadit. Generare naturæ Angelorum repugnat. Sed movere corpora, congregare atomos, & ex iis corpus alicui Creaturæ analogum conficere, figuram certam imprimere, accommodare id ad exequendas omnes eas actiones, qvæ vi motus localis fieri possunt, Angelorum potentie fanè subjicitur. Sicut enim aqua quandoque,*
concre-

concrefcit in glaciem, & aliquando durefcit in Cryftallum; ita æer, non quidem folus, fed aliis etiam nonnihil elementis permixtus & vaporofus, quo feſe veſtiunt Angeli, denſari poteſt in Corpus aſpectabile & varii coloris, ut ab hominibus conſpici poſſit. Quod Corpus deinde Angeli *ωδγαλυκός* ſolum & per *Accidentalem unionem* ſibi adunitum, regunt, dirigunt, movent, & ad interviendum operationibus per ea edendis aptum & habile faciunt. Sufficit enim ad hanc Angelorum cum corporibus unionem, ut (*α*) Angeli ſive Spiritus ſubſtancialiter exiſtant in corporibus (*β*) exiſtant ut motor in mobili & (*γ*) uniantur iis tanquam inſtrumentis ad ſeſe manifeſtandos, & ad operationes corporeas edendas.

THESIS VIII.

Verum poſſet hic dubium ſuboriri, quia dictum in antecedentibus, *Materiam ex qua* horum Corporum eſſe Quatuor elementa, & tamen plerique ſolum

lum aerem hic adhibere existiment, subitaq; illa Corporum evanescencia & resolutio in sua principia, videatur arguere, nullam hic esse vel aquæ vel terræ particulam. Cum aliàs in domunculâ obseratâ & clausâ, unde sæpissime corpora ejusmodi evanuerunt, conspicerentur terræ particulæ, & guttulæ aqueæ residuæ per pavementum & parietem dispersæ, quæ perparietes, utpote corpora crassa, & solida, pertransire, natura prohibuit, ob absurditatem penetrationis Dimensionum. E contra tamen debet perpendi (1) solum aerem non sufficere ad colores gignendos, quin etiam sulphur præsto sit, quod ex quatuor elementis constare, unicumq; esse colorum principium, omnes uno ore asserunt (2) subdubitare licet, an solus aër unquam adeo condensetur, ut corpus ex eo conflatum palpari, contrectari, Dæmonesq; per illud cum hominibus congregari possint. Quandoquidem, si vel vehementissimo impetu percutias aërem, & ab utrâq;

ab utrâq; parte cogere & compellere coneris, irrito conatu, medium æq; ac antea subtile & diaphanum deprehendes, nullumq; Vestigium alicujus crassitiei conspicias. Hinc ergo, quamvis corpora illa assumpta ex 4 Elementis constent, per potentiam tamen Angelorum, quam valde magnam esse liquet, ita in momento dissipari & dispergi possunt, ut modus & celeritas hujus resolutionis oculos nostros deludat. Et tantum, pro ratione instituti, de intricatâ hâc materiâ dixisse sufficiat. Fateor quidem, jejunum esse & sterilem hunc ingenii fœtum, ut publicam lucem loco speciminis Gradualis non mereatur; verum, benevole Lector, si perpendere digneris, mihi ob alias perplurimas curas non licuisse vel biduum fere in hujus Exercitii elaborationem impendere, neminemq; ut mihi constat, hoc argumentum antea ex professo tractasse, cujus vestigiis inhærere possem, præterquam quod nonnulli uno vel altero verbulo mihi

ansam

ansam & occasionem suppeditarunt;
 Ergo pro humanitate tua Candide
 Lector, una mecum satius esse ducas
 extremitate pedum littora attigisse, quā
 in vastum mare sine navigio, velis &
 remis se turpi prorsus ausu commit-
 tere.

ADDITUM

*Idola quæ Finnoes in Ethnicismo colue-
 runt & miseris nostris Patribus, nunc in aë-
 re, nunc in terra, sylvis, aliisque in locis instar
 Angeli lucis apparuerunt, pleraque incorpora-
 tos fuisse Demones verissimum est. Præci-
 pua eorum nomina sunt sequentia.*

*Lapio/ in Carelia & Savolaxia Hæsi
 dictus, feras, bestias & aves in retia fu-
 orum cultorum coegit.*

*Ueckio/ plantarum, Arborum, grami-
 num & herbarum Deus.*

*Ucti Careliis Weden Emā pisces ex
 aquis dedit.*

*Simorinen/ pacis & tranquillæ tem-
 pestatis Deus nec non ductor itinerantiū*

*Turjas/ victoriæ & triumphus domi-
 nus.*

Ερασι τῶν κρημάτων custos.

Tontu/ domus protector.

Calewanposat / in pratis & agris
graminum messor.

Kongoteus Siliginis

Pellonpectoi Hordei } dator

Wirancannos Avenæ

Kōdri/ pastum pecorum in pratis
rigavit.

ααuni / annonam felicem & fru-
ctiferam fecit.

Egres/ pisum, fabas, rapas, olera, li-
num & cannabes donavit.

Kōndōs/ agrorum cultor.

Nyrkes Sciuri, Nistavain leporum
dator.

His annumerantur Ninemoinen, &
Nachtai quem putarunt Lunam
obscurare.

F I N I S

VIRO - JUVENI,

Pereximio,

DN. GEORGIO R3352/

Pro Gradu Magisterii *de Corpore Angelico*,
docte pro more suo differenti, Fautori
& amico meo inter optimos sin-
cere colendo.

A *Ngelicum Corpus*, discursu & dogmate
docto,

Gnaviter enudas, sic tua fama viget.
Undique sic floret *Sophia* nitidissima
gemma,

Laus tua perpetuo, ceu meruere satis
Ingenii gravitas, virtus, doctrina coru-
fcans,

Qveis fulges nitidus, splendidus atq;
manes.

Hinc merito claret *Kilianum* nomen in
orbe,

Et merito capiti pulchra corolla da-
tur.

Nunc precor ex animo, DEUS ut bene
cœpta secundet!

Clare vir *Aonidum*, vive valeq; diu!
GABRIEL THAUONIIIS.

Ecce dies mox faustus adest mi doctè
GEORGI,

Quo cingent crines frondeaserta tuos;
Nam celebres Musæ tinctūt arte corollā.

Quæ velet doctum palladis arte caput.
Præmia quæ dudum temet meruisse per-
ampla,

De sudore tuo plurima ritè docent
Ingeniū clari tot dogmata publica docta,

Inclita quæ sat laus & numerosa manet.

Nunc iterum specimen pandis summa
arte politum,

Ipsus quod nequeat carpere Mom⁹ opus.

Sic iuvat assiduū longos superasse labores,

Nam meritis semper dignus habetur
honor.

Post hæc te videam viridi decorarier isto

Serto, quod Pallas tradidit ipsa tibi.

Traduc nunc voveo vitā per secula senectæ,

Fulgeat & semper mitior aura tibi!

Hæc pauca officii & sinceri affectus de-
clarandi gratia subito adposuit

JOHANNES FLACHSENIUS.

Πολλὰ γράφει σοι, φιλε, μέλη, δέον ὅτι πρέ-
πον γε

Ἀλλὰ χροῖν, δύναμις μήποτ' ἐῷσιν ἐμῶν
δέξαι ἔν μὲς μικρὸν ἐπὶ τρία ὅλημα ἀρεσῶς,
Πλείονά σοι δώσω, Φίλε διδαχτὲ, μέτρα
Ἄλλο τε νῦν σέφανον λαμπρὸν ἀλάδημα τε
λήψαι

Δαίμων, καὶ πύλῃς παντοῦ τέρπε νέες

ALIUD

Letari licet indignum dum corpus & omnis
Vita dolet miseris mens premiturq; malis:
Quæ diuturna suis privarunt tormina Musis
Bimula quem miserum fecit & ira Dei;
Ebullit tamen invalido de pectore carmen
Pignus amicitiae, fœderis atq; pii.
Ut meriti veniunt tituli novi, amice, Magistri
Sic fausti veniant, apprecor, usq; tibi!
Mometaces? pudor ora tibi tenet artis & osor?
Si tibi vis superest, scande Theatra simul
Ut decus impediās, nitidam, scelerate, corollam
Ut demas capiti: siste sed, oro, pedem;
Nil te ni pudor, & meritis condigna flagella
Gloria virtutem dum sua lausq; manet.

Quod suo Jonathan

Gaudens Fudit.

Virtutis fuerat laus quæ submersa resurgit
Fronde viget nitida, luxuriosa comis.
Aspiciens Momus virtutum pondere ramos
Curvatos, oculos ipse pudore gravat.
Est etenim Momus rapidos Ixionis orbes
Volvere, dum tortum quodq; sophisma
quatit.

Vah! fatorum homines cogunt ludibria fluxa
Sæpe sub E placido tegmine spurca latent.
Iulia Kuhl sudans superasti candide Geōrgi
Flos patriæ sate sub sidere Parrasio.
Corpora dum vulgas dotè assumpta Ali-
gerorum

Te voluisse patet dogmata rite σ'όφωv.
Eminus ut stilbon sua splendens lumina spar-
git

Sic tua laus remanet, sic tua fama micat
Verum quos tibi o prohibent fera pectora
honores.

Illos tibi pindus Castalidum tribuit.
Illas mox Helicon donat sua munera spargens
Cingunt dum laurus dumq; Tiara caput.
Mox rutilat phæbus, digitum aureus annulus
ornat

Pro meritis merito digna brabeja feres.

Vivis

Vivito virtutis, pietatis & artis alumne
Quo supra aeterni nomen ubiq; tuum
Vivito percelebris patriae decor atq; paren-
tum

Cælicolas donec rite Magister adis!

HENNINGUS H. FULDHA.

Ἡρὸς τὸν, ἀξιοῦται καὶ νομίμως εἰς ἄκρον Φι-
λοσοφίας ἐληλυθότα,

Κύρ. ΓΕΟΡΓΙΟΝ ΚΣΣΗΛΙ
δημοτικὸν καὶ σπασαδην μετ' ἐπιμωμάτων

σὺν χαρμῇ.

Ὁς μεγαλῶν, ἑκάστα, Θεὸς γὰρ καλὸς, τέλει
ἔδωκε,

Πολλοῖς καί γε βίον νεῖμι, φύσιν τ' ἀγαθὴν.
Πνεύματι καὶ τέλει ποὶ ἅγι' ἀλλ' ὠρτισμένα,
οἷς γὰρ

Οὐσίαν, ἀλλ' ὁρατὴν ἔσσι ἔδωκε μέλη
οἷσι καί γε προσάπτει τὰς τάξεις ἀπολύ-
σει,

καὶ ἀφανίζει τοιεῖται πὰ αὐτὰ ταχύ.
Τῷ λογικῷ ζῶν δ' ἐρυμ' ἐπὶ λόγῳ Θεοῦ πνεύματι
τῆς σοφίας· ὃ δ' ἐστ' ἀνθρώποισιν ἔδω.

Ὅγε

Ὅγε τε καὶ πάντων πραγμάτων ὅτιν ἄριστον.

Βέλτερος ἀνδρείῳ γὰρ σεσοφισμένῳ Θ. ὁ.
Τήνγε φύσιν σὺ σαφῶς δεικνύμεν Θ. Ἀγγελι-
κὴν νῦν,

Λευχείμων κύριος, δημοπικός μ' ἀγαθὸς
Ἀνδρικόως σεπεβάλλητι, καὶ σφόδρα γ' ἀμύνεις.

Ὡς τε πρέπει ἐν ταῖς εὐδοκιμώσι λόγοις.
Ὅπλα γὰρ ὅτιν Ἄρ' φοβερὰ καὶ τῇλ' ἀδαμάσ'·
Ἀμφισβηταῖς γὰρ τοῖς γλαφυρῶς ῥα λόγοις.
Οὐνεκα δ' ἐν τε βραχεῖ οἷσιν σεφανὸν σ' ἐπίσημον
Ὅνγε πανέργως σοῖς ἄνερ ἐπέειχε λόγοις,

ἀσμένως, ὀλίγοις καίτοι γε
ἐγγραφον

JEREMIAS WALLENIUS.

